

Трава дитинства

Ганна Чубач

Трава дитинства не зів'яла:
Вона в долині тій росте,
Де наша мати пов'язала
В снопи проміння золоте.

Трава дитинства не зів'яне:
Їй зеленіти крізь роки,
Гойдати втомлені тумани,
Ховати спалені зірки...

Трава дитинства зеленіє!
Чого ж мені іще хотіть?
Усіх дощів прошу несміло:
"По травах бережно ходіть".

І всі думки мої — в долині,
У тій далекій далині.
Де після ночі ранок синій
Збирає роси не мені...